

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 7S/137/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7014201431
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Tamara Sklenárová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2015:7014201431.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Tamary Sklenárovej a členov JUDr. Judity Jurákovej a JUDr. Pavla Naďa, v právnej veci žalobkyne O. O. P., I. D., S. X, proti žalovanému Ústrediu práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, oddelenie posudkových činností - pracovisko Košice, Zádielska 2, Košice, v konaní o preskúmanie rozhodnutia žalovaného zo dňa 24.10.2014 č. UPS/US6/GRPRKEPC/BEZ/2014/29235, takto

rozhodol:

Žalobu **z a m i e t a**.

Žalobkyni právo na náhradu trov konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

Rozhodnutím zo dňa 24.10.2014 č. UPS/US6/GRPRKEPC/BEZ/2014/29235 žalovaný podľa § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní zamietol odvolanie žalobkyne a potvrdil rozhodnutie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Košice zo dňa 06.08.2014 č. KE1/OPČ124/SOC/2014/128336, ktorým s poukazom na ust. § 17 ods.1 zákona č. 447/2008 Z.z. o peňažných príspevkoch na kompenzáciu ťažkého zdravotného postihnutia a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov nebolo vyhovené žiadosti žalobkyne o vyhotovenie parkovacieho preukazu.

V odôvodnení rozhodnutia konštatoval, že podľa lekárskeho posudku Posudkového lekára žalovaného zo dňa 24.10.2014, ktorý sa stotožnil s názorom a závermi prvostupňového posudkového lekára, obsiahnutými v jeho posudku zo dňa 18.07.2014, miera funkčnej poruchy žalobkyne je 50%, čím sa považuje za fyzickú osobu s ťažkým zdravotným postihnutím. Miera funkčnej poruchy bola stanovená podľa časti V, bod 8 písm. b) prílohy č. 3 k uvedenému zákonu pre difúzne poruchy CNS. Zo záverov oboch posudkov vyplýva, že žalobkyňa nie odkázaná na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom, pretože je schopná sa premiestniť k vozidlu verejnej hromadnej dopravy osôb a k prostriedku železničnej dopravy a späť, nastupovať do vozidla verejnej hromadnej dopravy osôb a do prostriedku železničnej dopravy, udržať sa v ňom počas jazdy a vystupovať z vozidla verejnej hromadnej dopravy osôb a v prostriedku železničnej dopravy, a taktiež je schopná zvládnuť z dôvodu ťažkého zdravotného postihnutia inú situáciu vo vozidle verejnej hromadnej dopravy osôb a v prostriedku železničnej dopravy. Nemá ani praktickú alebo úplnú slepotu oboch očí. Vzhľadom na uvedené nespĺňa rozhodujúcu a zákonom stanovenú podmienku pre vyhotovenie parkovacieho preukazu.

Žalovaný zároveň konštatoval, že pokiaľ ide o ďalšie ochorenia, na ktoré sa žalobkyňa lieči /schizofrénia, alkoholová choroba pečene, syndróm závislosti od alkoholu VAS chronický, LIS sudp., osteopénia/, miera funkčnej poruchy u týchto nedosahuje 50%, pričom stavy poruchy vedomia nemala od r. 2010, čo vyplýva z nálezu neurológa.

K námietke žalobkyne v odvolaní, týkajúcej sa určenia miery poklesu jej schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v rozsahu 70% podľa zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení uviedol, že toto posúdenie bolo realizované posudkovou komisiou pre účely invalidity, pričom miera funkčnej poruchy v danom prípade sa posudzuje podľa kritérií zákona č. 447/2008 Z.z., ktoré nie sú rovnaké.

Včas podanou žalobou zo dňa 01.12.2014, podanou osobne na Krajskom súde v Košiciach dňa 02.12.2014 sa žalobkyňa domáhala zrušenia rozhodnutia žalovaného a vrátenia vecí žalovanému na ďalšie konanie. Poukázala na to, že rozhodnutím prvostupňového správneho orgánu zo dňa 06.12.2010 bolo jej žiadosti o vydanie parkovacieho preukazu vyhovené, nakoľko posudkom zo dňa 26.10.2010 bola uznaná za fyzickú osobu s ťažkým zdravotným postihnutím s mierou funkčnej poruchy 50% s odkázanosťou na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom. Na základe odporúčania v tomto posudku bol vypracovaný komplexný posudok č. 2K/0011/05693, v ktorom bolo konštatované, že je posudzovaná ako osoba s obmedzenou pohybovou schopnosťou a zníženou fyzickou aktivitou v dôsledku základného ochorenia, preto nie je schopná sa premiestniť k vozidlu verejnej hromadnej dopravy osôb a k prostriedku železničnej dopravy a späť, nastupovať a udržať sa v nich a vystupovať z nich. Bola preukázaná odkázanosť na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom, kompenzácia bola navrhnutá v oblasti zvýšených výdavkov. I napriek tomu jej bolo doručené rozhodnutie o povinnosti vrátiť parkovací preukaz s citáciou rovnakých zákonných ustanovení. Preto žiadala, aby súd správneho orgánu zároveň uložil povinnosť vyhovieť jej žiadosti o vyhotovenie parkovacieho preukazu.

V písomnom vyjadrení zo dňa 15.06.2015 žalovaný navrhol žalobu ako nedôvodnú zamietnuť zo skutkových i právnych dôvodov, uvedených v napadnutom rozhodnutí konštatujúc, že žalobkyňa nespĺňa zákonom stanovené podmienky pre vyhotovenie parkovacieho preukazu, ako to vyplýva z vykonaných dôkazov, ako boli špecifikované v napadnutom rozhodnutí. Poukázal na vyjadrenie posudkového lekára oddelenia posudkových činností žalovaného k žalobe zo dňa 11.06.2015, z ktorého vyplýva, že žalobkyňa je osobou s ťažkým zdravotným postihnutím so sprievodcom. Jej zdravotný stav sa oproti roku 2010 i 2012 stabilizoval pokiaľ ide o hepatálne ochorenie pri dodržiavaní diéty a abstinencie, USG nález brušných orgánov z mája 2014 bol negatívny, z neurologického nálezu vyplýva, že od r. 2010 stav poruchy vedomia nemala, netrpí praktickou ani úplnou slepotou oboch očí, nedošlo u nej k recidíve komatózneho stavu ani predelirantného stavu, ako to bolo predtým v r. 2009, t.č. je spôsobilá samostatnej chôdze s pomocou 1 francúzskej barle, má sprievodcu, pričom nie je u nej dokumentované ani ťažké postihnutie pohybového aparátu, ktoré by podmieňovalo jej odkázanosť na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom. Osteopénia, počínajúca artróza na bedrových zhyboch a zmeny na chrbtici nedosahujú mieru funkčnej poruchy 50%. Hodnotenie jej hlavnej diagnózy pomenovanej v prirovnaní ako iná nešpecifická porucha mozgu zodpovedá poškodeniu CNS z minulosti ako následok delirantného, event. predelirantného stavu, prítomnosťou vtedy možnej encefalopatie pri dekompenzovanej cirhóze pečene a sekundárnymi epi paroxyzmami v anamnéze.

K námietke žalobkyne týkajúcej sa určenia miery funkčnej poruchy uviedol, že táto sa určuje posudkovým lekárom na základe zaradenia druhu najzávažnejšieho zdravotného postihnutia, na ktoré sa posudzovaná lieči podľa prílohy č. 3 k zákonu č. 447/2008 Z.z. Miera funkčnej poruchy nemá vplyv na odkázanosť na jednotlivé formy kompenzácií, odkázanosť sa určuje na základe zdravotného stavu fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím.

Súd v konaní podľa § 247 a nasl. O.s.p. po preskúmaní žalobou napadnutého rozhodnutia a oboznámení sa s administratívnymi spismi žalovaného a správneho orgánu prvého stupňa dospel k záveru, že žaloba žalobkyne nie je dôvodná.

Z obsahu administratívneho spisu súd zistil, že žalobkyňa dňa 01.07.2014 podala na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny (ÚPSVaR) Košice žiadosť o vyhotovenie parkovacieho preukazu pre fyzickú osobu so zdravotným postihnutím.

Podľa lekárskeho posudku posudkového lekára ÚPSVaR Košice, oddelenia posudkových činností zo dňa 18.07.2014, vypracovaného na účely § 11 zákona č. 447/2008 Z.z. je žalobkyňa fyzickou osobou s ťažkým zdravotným postihnutím s celkovou mierou funkčnej poruchy 50 % pre rozhodujúce zdravotné postihnutie, ktorým je iná nešpecifikovaná porucha mozgu - difúzne poruchy CNS (kapitola V, bod 8, písm. b) prílohy č. 3 zákona č. 447/2008 Z.z. - 50%), pričom zistená bola u nej aj schizofrénia,

alkoholová choroba pečene, syndróm závislosti od alkoholu a bolesti chrbtice, u ktorých ochorení miera funkčnej poruchy nedosahuje 50%. V roku 2012 jej bol priznaný charakter občana s ťažkým zdravotným postihnutím pre psychiatrické postihnutie s mierou funkčnej poruchy 50%. Zdravotný stav je bez podstatnejších zmien. Ide o fyzickú osobu s ťažkým zdravotným postihnutím so sprievodcom s tým, že so sprievodcom je naďalej schopná premiestniť sa, nastupovať, zvládnuť inú situáciu v prostriedku hromadnej dopravy, nie je prakticky ani úplne slepá.

ÚPSVaR Košice vydal dňa 06.08.2014 rozhodnutie č. KE1/OPČ124 /SOC/2014/128336, ktorým s poukazom na ust. § 17 ods.1 zákona č. 447/2008 Z.z. o peňažných príspevkoch na kompenzáciu ťažkého zdravotného postihnutia a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov nebolo vyhovené žiadosti žalobkyne o vyhotovenie parkovacieho preukazu s poukazom na závery citovaného lekárskeho posudku, z ktorého vyplýva, že žalobkyňa nie je podľa § 14 ods. 6 zák. č. 447/2008 Z.z. odkázaná na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom a taktiež nemá úplnú ani praktickú slepotu oboch očí.

Proti tomuto rozhodnutiu podala žalobkyňa odvolanie, doručené správne orgánu prvého stupňa dňa 03.09.2014, ktorého dôvody korešpondujú s dôvodmi podanej žaloby, pričom k odvolaniu pripojila nález hepatológa a rádiológa z mája 2014.

Posudkový lekár žalovaného, ako to vyplýva z jeho lekárskeho posudku zo dňa 24.10. 2014 zhodne ako posudkový lekár správneho orgánu prvého stupňa konštatoval, že žalobkyňu je potrebné považovať za fyzickú osobu s ťažkým zdravotným postihnutím s mierou funkčnej poruchy 50 %, určenej podľa § 12 ods. 1 zák. č. 447/2008 Z.z. jeho kapitoly V, bodu 8 písm. b) prílohy č. 3 cit. zák. Konštatoval, že podľa priloženej zdravotnej dokumentácie je žalobkyňa liečená pre cirhózu pečene, schizofréniu, stav je pod kontrolou psychiatra, sekundárnu epilepsiu. Trpí ochorením chrbtice, osteopéniou, obojstrannou gonartrózou, avšak tieto ochorenia nedosahujú mieru funkčnej poruchy 50%. Netrpí praktickou ani úplnou slepotou oboch očí. Nemá poruchy orientácie /stav poruchy vedomia nemala od r. 2010, ako to vyplýva z nálezu neurológa. Nespĺňa kritériá § 14 ods. 6 a, b, c /cit. zákona pre odkázanosť na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom a tým ani kritériá §17 ods. 1 cit. zákona pre vyhotovenie parkovacieho preukazu.

O odvolaní rozhodol žalovaný napadnutým rozhodnutím, vychádzajúc z vyššie uvedeného lekárskeho posudku.

Z obsahu administratívneho spisu súd zároveň zistil, že rozhodnutím Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Košice zo dňa 20.01.2012 č. K2/2012/002400/Roš bol žalobkyni podľa § 45 ods. 14 zákona č. 447/2008 Z.z. odňatý parkovací preukaz, vydaný na základe právoplatného rozhodnutia zo dňa 06.12.2010 č. 2010/31184, pretože sa zmenili skutočnosti na trvanie nároku na tento a bola jej uložená povinnosť parkovací preukaz v stanovenej lehote vrátiť. Podkladom pre vydanie tohto rozhodnutia bol komplexný posudok zo dňa 19.01.2012 č. K2/2012/002400, z ktorého vyplýva, že žalobkyňa je fyzickou osobou s ťažkým zdravotným postihnutím s mierou funkčnej poruchy 50% podľa prílohy č. 3 kapitoly V, bodu 8 písm. b), pričom v oblasti mobility je odkázaná na osobnú asistenciu pri jednotlivých v rozhodnutí špecifikovaných úkonoch. Konštatuje sa v ňom zlepšenie zdravotného stavu v dôsledku čoho už nie je odkázaná na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom v zmysle § 14 ods. 66 cit. zákona. Rozhodnutie o odňatí parkovacieho preukazu nadobudlo právoplatnosť dňa 10.02.2012, pričom toto nebolo napadnuté odvolaním.

Žalobkyňa na pojednávaní dňa 04.11.2015 uviedla, že podľa jej názoru jej mohla byť stanovená aj vyššia miera funkčnej poruchy, keďže predmetná na vec sa vzťahujúca právna úprava nebola menená a komplexným posudkom bola určená miera jej funkčnej poruchy najmenej na 50%. Vzhľadom na nepriaznivý zdravotný stav bola nútená zakúpiť si osobné motorové vozidlo, ktorým ju manžel, resp. deti prepravujú na jednotlivé lekárske vyšetrenia. Poukázala na problémy s parkovaním pred jednotlivými zdravotníckymi zariadeniami bez parkovacieho preukazu, ale najmä v mieste bydliska, v dôsledku čoho má vzhľadom na zdravotné problémy, ktorými trpí, problém premiestniť sa k motorovému vozidlu v prípade jeho odparkovania vo väčšej vzdialenosti. Preto sa domnieva, že jej nárok na vyhotovenie parkovacieho preukazu je odôvodnený.

Zástupkyňa žalovaného navrhla žalobu ako nedôvodnú zamietnuť zo skutkových aj právnych dôvodov, obsiahnutých v napadnutom rozhodnutí i písomnom vyjadrení, ktoré bolo súdu doručené. Poukázala na to, že predmetom posúdenia zdravotného stavu žalobkyne na predmetný účel boli vyhodnotené všetky odborné nálezy, nachádzajúce sa v jej zdravotnej dokumentácii i ňou predložené. Konštatovala, že správne orgány pri posudzovaní nároku žalobkyne postupovali v súlade s platnou právnou úpravou. Problémy s parkovaním v meste nie je možné riešiť formou poskytovania peňažných príspevkov v zmysle zákona č. 447/2008 Z.z.. Do pozornosti súdu dala aj rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach zo dňa 16.07.2015 sp. z. 6S/12/2015, ktorým nebolo vyhovievané žalobe žalobkyne vo veci nepriznania peňažného príspevku na zvýšené výdavky súvisiace s prevádzkou osobného motorového vozidla s tým, že podmienky pre oba tieto nároky žalobkyne sú totožné.

Podľa § 17 ods. 1 zák. č. 447/2008 Z.z. o peňažných príspevkoch na kompenzáciu ťažkého zdravotného postihnutia v znení neskorších predpisov fyzickej osobe s ťažkým zdravotným postihnutím, ktorá je odkázaná podľa posudku na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom podľa § 14 ods. 6 alebo má praktickú slepotu alebo úplnú slepotu oboch očí, vyhotoví príslušný orgán parkovací preukaz na základe právoplatného rozhodnutia o parkovacom preukaze.

Podľa § 14 ods. 6 cit. zákona fyzická osoba s ťažkým zdravotným postihnutím je odkázaná na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom, ak nie je schopná na rovnakom základe s ostatnými fyzickými osobami a pri rešpektovaní jej prirodzenej dôstojnosti:

a/ premiestniť sa k vozidlu verejnej hromadnej dopravy osôb a k prostriedku železničnej dopravy a späť,

b/ nastupovať do vozidla verejnej hromadnej dopravy osôb a do prostriedku železničnej dopravy, udržať sa v ňom počas jazdy a vystupovať z vozidla verejnej hromadnej dopravy osôb a v prostriedku železničnej dopravy, alebo

c/ zvládnuť z dôvodu ťažkého zdravotného postihnutia inú situáciu vo vozidle verejnej hromadnej dopravy osôb a v prostriedku železničnej dopravy najmä z dôvodu poruchy správania pri duševných ochoreniach, vertebrobasilárnej insuficiencie s ťažkými závratmi, straty dvoch končatín, kardiopulmonálnej nedostatočnosti ťažkého stupňa alebo ťažkej poruchy sfinkterov.

Podľa § 55 ods.7 cit. zákona podkladom na rozhodnutie o parkovacom preukaze je lekársky posudok podľa § 11 ods. 13, alebo podľa § 11 ods. 15, alebo komplexný posudok, ak bol vypracovaný.

Súd preskúmal žalobou napadnuté rozhodnutie žalovaného, ako aj správneho orgánu prvého stupňa a tiež konanie, ktoré ich vydaniu predchádzalo v medziach podanej žaloby a dospel k záveru, že správne oba orgány postupovali v súlade s platnou právnou úpravou, a preto aj preskúmané rozhodnutia sú vecne správne a zákonné. Tieto zodpovedajú zákonu aj po ich formálnej stránke.

Podľa názoru súdu v správnom konaní bol dostatočne zistený skutkový stav veci a z neho vyvedený aj správny právny záver. Žalovaný sa dostatočným spôsobom vysporiadal so všetkými námietkami vznesenými žalobkyňou v podanom odvolaní, ako to vyplýva z dôvodov preskúmaného rozhodnutia žalovaného.

V konaní bolo nepochybne preukázané, že žalobkyňa je fyzickou osobou s ťažkým zdravotným postihnutím s určenou mierou funkčnej poruchy v rozsahu 50 % pre rozhodujúce zdravotné postihnutie, ktorým je iná nešpecifikovaná porucha mozgu - difúzne poruchy CNS (kapitola V, bod 8, písm. b) prílohy č. 3 zákona č. 447/2008 Z.z.). Zo žalobkyňou k odvolaniu pripojených odborných lekárskeho nálezu rádiológa a hepatológa z mája 2015 vyplýva, že pri dodržiavaní diéty, liečby a abstinencie sa žalobkyňa cíti subjektívne dobre, z diagnostického záveru hepatologického nálezu je zrejmé, že trpí exotickou cirhózou pečene Child Pugh A 5 bodov. USG nález brušných orgánov je negatívny, hepatológ tento nález hodnotí ako zlepšený /pečeň v oblúku, slezina + 2cm, bez ikteru, bez ascitu, bez prítomnosti tekutiny v brušnej dutine, bez známok portálnej encefalopatie. Rovnako neurológ konštatuje, že žalobkyňa od r. 2010 stav poruchy vedomia nemala. Uvedené korešponduje so závermi vo veci konajúcich posudkových lekárov, obsiahnutými v jednotlivých lekárskeho posudkoch. Z nich zároveň vyplýva, že táto netrpí praktickou ani úplnou slepotou oboch očí.

Správne orgány vyhodnotili všetky dôkazy predložené žalobkyňou a závery z nich vyvedené logicky odôvodnili. Keďže žalobkyňa v konaní iné dôkazy nepredložila, nepreukázala splnenie podmienok pre vyhotovenie parkovacieho preukazu v zmysle citovanej právnej úpravy. Na kompenzáciu dôsledkov jej ťažkého zdravotného postihnutia postačuje peňažný príspevok na osobnú asistenciu tak, ako to vyplýva z už citovaného komplexného posudku zo dňa 19.01.2012 č. K2/2012/002400.

Vychádzajúc z uvedeného súd považuje dôvody podanej žaloby i argumentáciu žalobkyne na pojednávaní za právne irelevantné.

Súd zväžil všetky uvedené skutočnosti a na ich základe, v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami jednomyselne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. v znení účinnom od 01. 05. 2011), podľa § 250j ods. 1 O.s.p. žalobu zamietol.

Súd žalobkyni právo na náhradu trov konania nepriznal v súlade s § 250k ods. 1 O.s.p., pretože táto v konaní úspešná nebola.

Vo veci senát rozhodol pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Najvyšší súd SR v Bratislave prostredníctvom Krajského súdu v Košiciach, a to písomne v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods.3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods.1 O.s.p., konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.